

Derfor bare den tilkendegivelse, at vi fra SF's side vil genrejse debatten, når vi mødes igen til efteråret.

(Kort bemærkning).

Morten Østergaard (RV):

Når jeg beder om hr. Ole Sohns vurdering af forslaget her, er det, fordi jeg har stor respekt for hr. Ole Sohns lange erfaring og evne til nøgternt at vurdere sådan et lovforslag her, men det er også lidt, fordi jeg fornemmede, at ministeren ikke var på vej på talerstolen, og det synes jeg egentlig er lidt skuffende, for det er jo rart at kunne stille spørgsmål til den ansvarlige minister om det her lovforslag.

Det, jeg synes er så afgørende, er, at hvis det, som fru Pia Kjærsgaard giver udtryk for, nu er en løsning, man forventer sig noget af, så ville man måske sætte sig en målsætning for, hvor mange mennesker der vil tage imod det her meget fornemme tilbud – som vi forstår det er. Men det er faktisk ikke lykkedes endnu på trods af en meget lang behandling at få nogen af dem, der er med til at støtte forslaget, eller ministeren til f.eks. bare at sige: Vi vil gerne have, at én tager imod tilbuddet inden juleaften; så meget tror vi på det, at mindst én skal tage imod tilbuddet. Det kan man ikke engang få nogen til at sige.

Efterlader det så ikke et indtryk i en erfaren politikers sind af, at det her er ren symbolpolitik, hvor man ønsker at give befolkningen, som i stadig stigende grad er skeptisk over for asylbehandlingen, et indtryk af, at man gør noget, men i virkeligheden ved man godt, at man intet har gjort.

Første næstformand (Svend Auken):

Jeg skal gøre opmærksom på, at integrationsministeren faktisk har bedt om ordet, så der bliver lejlighed til korte bemærkninger. Jeg ved ikke, om hr. Ole Sohn vil have en kort bemærkning? Det vil han.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Man må jo formode, at de, der står bag aftalen, altså Venstre og Dansk Folkeparti, som har lavet aftalen, som de uheldigvis har fået De Konservative med på i sidste øjeblik, har lavet det, der vistnok i økonomisproget hedder et estimat og et succeskriterium, og jeg forventer da også, at ministeren nu om lidt går op og tilkendegiver, hvori succeskriteriet består. For det er klart, at det er det ene interessante svar, vi mangler at få.

Men jeg synes sådan set, det helt afgørende er: Hvad er det for en holdning, hvad er det for en politisk holdning, vi har til, hvordan man skal behandle andre mennesker? Altså, det er et spørgsmål om at behandle hinanden ordentligt. Der er ikke noget med, at vi skal forgylde nogen, eller at nogen afviste asylansøgere skal have lov at leve i sus og dus, det er simpelt hen bare et spørgsmål om, at man behandler dem ordentligt og fair, indtil forholdene gør det muligt, at de kan vende trygt tilbage til et land, som vi i øvrigt har medvirket til at bringe ud i en situation, hvor ondt kun bliver værre og værre.

(Kort bemærkning).

Pia Kjærsgaard (DF):

Jeg bliver altså nødt til at skride ind, når hr. Ole Sohn siger, at vi bare skal behandle dem ret og ordentligt. Altså, vi lever i et retssamfund, det er vi enige om. Vi lever i et samfund, hvor det er Folketinget, der bestemmer, vi lever i et samfund, hvor det er Folketinget, der beslutter love, vi lever i et samfund, hvor det er normalt, at de love, som bliver besluttet, retter man sig også efter i de instanser, der hører under de love, i det her tilfælde Udlændingesservice og Flygtningesnævnet. Er det ikke rigtigt, vil jeg spørge hr. Ole Sohn?

Kl. 13.00

Derefter har de faktisk mange, mange muligheder – efter min mening for mange – for at få genoptaget deres sag. Er det ikke sådan? Sådan er det i et retssamfund, og derfor er det ikke rimeligt, at man står her og siger, at de skal behandles ret og rimeligt. Vi lever i et retssamfund, hvor vi på intet tidspunkt overskrider nogen former for menneskerettigheder eller andet.

Det er ikke rimeligt med det, der foregår her i dag – det er det altså ikke – at fremstille det på en måde, som om vi er totalt ligeglade med de mennesker, og som om vi overtræder alle mulige regler. Det er ikke en bananstat, vi lever i, det er et retssamfund, hvor det er Folketinget, der beslutter tingene.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Jeg konstaterer bare som lægmand på området, at der har været krig i Irak i adskillige år, at død og lemlæstelse er det eneste, vi hører om derne defra, at ondt kun bliver værre og værre, at der er i hundredtusindvis af internt fordrevne, og at forholdene, for at sige det på en meget mild og pæn måde, ikke er helt normale. Derfor forstår